

بازرسی شد
۲۷ - ۲۶

بازدید شد
۱۳۸۵

کتابخانه مجلس شورای ملی	
کتاب	مجلس
مؤلف	مؤنة الموالصا
موضوع	
شماره ثبت کتاب	



خطی - فهرست شده -
۱۲۵۵۱

بازرسی شد
۲۶ - ۲۷

بازدید شد
۱۳۸۵

کتابخانه مجلس شورای ملی	
کتاب	مؤلف
موضوع	مؤلف
تاریخ	۲۲۴۵
شماره قفسه	۸۸۴۵
کتاب	۱۲۹۵

کتابخانه مجلس شورای ملی

خطی - فهرست شده
۱۵۵۵۱



۳۲۴۵
 ۲

کتابخانه
 ۷۷-۷۶

کتابخانه
 ۵۱۹۱

کتابخانه و موزه ملی
 ۱۱۴۸۳

خطی - فهرست
 ۱۱



بسم الله الرحمن الرحيم

اگر تبارک است و الهی و استغنی عن خلقه و هو الله

الطاهر و الباقی و کبریا و کبریا و کبریا و کبریا

ایضا و غیره و تبارک و تعالی و عالم و دهر و دهر و دهر

علم از این چهار عین صفت سه و غیره و تر و صلاح و د

عالم بتبارک است این ضعیف تر از کمال و دهر

بر سه و چهار بر سه و چهار بر سه و چهار بر سه و چهار

نور و این طریقی است و عیب و عیب و عیب و عیب و عیب

و سر از آنکه بر سه و چهار بر سه و چهار بر سه و چهار
پسند از دهنه شرط مادر سارا و در شرط اول که ریا
را هم ما چو رست و در سر بر رست و عاقل و عاقل و عاقل
چون خلدیم پسند از آنکه بر سه و چهار بر سه و چهار
سه و چهار بر سه و چهار بر سه و چهار بر سه و چهار
بر سه و چهار بر سه و چهار بر سه و چهار بر سه و چهار
بود و سه و چهار بر سه و چهار بر سه و چهار بر سه و چهار
نکته تا بر سه و چهار بر سه و چهار بر سه و چهار بر سه و چهار
و بالا بر سه و چهار بر سه و چهار بر سه و چهار بر سه و چهار
چاکه و چهار بر سه و چهار بر سه و چهار بر سه و چهار بر سه و چهار
و چهار بر سه و چهار بر سه و چهار بر سه و چهار بر سه و چهار
حکم الی و دهر و دهر و دهر و دهر و دهر و دهر و دهر و دهر
بر سه و چهار بر سه و چهار بر سه و چهار بر سه و چهار بر سه و چهار
و غیره و دهر و دهر و دهر و دهر و دهر و دهر و دهر و دهر

۱۰ در پست و نیز دلهرست در در رخ نسیم بود و هم خوف
رخ بود و عاقبت عده من مایه و خیر از سر است بر سر
و دلهرست بر دهن است و دلهرست بر سر بود و در
خسته خط در در اکو بهر بود و در سر خط و در
دلهرست در دهن من خسته است باز سر و در
بر دلهرست کار او این و در دهن من خسته است
نیکو فرمود و در دهن من خسته است

۱۱ قصه خیر و در خانه و دلهرست بر سر بود و در
و در دهن من خسته است باز سر و در
دلهرست در دهن من خسته است باز سر و در
بر دلهرست کار او این و در دهن من خسته است
نیکو فرمود و در دهن من خسته است
دلهرست در دهن من خسته است باز سر و در
بر دلهرست کار او این و در دهن من خسته است
نیکو فرمود و در دهن من خسته است
دلهرست در دهن من خسته است باز سر و در
بر دلهرست کار او این و در دهن من خسته است
نیکو فرمود و در دهن من خسته است

[illegible]

بر

۱۳ بوسیت شخص زانوف و دلیریت بر لب و دهنم سپید
بر درستی مال غاب و میراث و مادام و خوف بود لایح
و غرت نرسه و به مال غاب نرسه و دلیریت و غرت
از مال غاب غیر لغز زنده صاحب ضمیر ازانی مال هیچ نیند
و نرسه دلیریت بر کبر و خشم و از زده و بیم و ترس و غلظت
ایم لب از نرسه و دلیریت بر نرسه نی میراث مال از بر
رنجور نرسه و دلیریت بر کبر از بر مرد و از نرسه غاب
و دلیریت بر لایح از خوف و غلظت و ترس و دست مال و غلظت
و در روز یکشنبه بود و کمر از نرسه غلظت نرسه و
نهم و دلیریت بر لایح و در لایح نرسه و در نرسه غلظت
غلظت و لایح نرسه و در لایح نرسه و در لایح نرسه
و دلیریت بر لایح نرسه و در لایح نرسه و در لایح نرسه
و ترس از غلظت و ترس از غلظت و ترس از غلظت و ترس از غلظت
و نهم و دلیریت بر لایح نرسه و در لایح نرسه و در لایح نرسه

زرجه و نمن ترسانی بد و نمن نیز نونی صاحب ضمیر بود
 و خلام و مهر و لذت صاحب ضمیر بقا و نیز دلیر است بر
 میگوئی احوال بزرگانی و مادرانی و صاحبانی ضمیر بر خط
 این بود و نیز دلیر است بر بود و فائز از مردمان بزرگ
 و کردنی مهر با شاه و اکابر و حرمت بر زنان و منصف و جادو
 و در بار دهم و دلیر است بر آنکه سر کس نکند و طمع در مال صاحب
 ضمیر کرده اند و صاحب ضمیر از این صفت بی رنج و نیز دلیر است
 بر بر این لایحه که دیگر هر چه طمع دارد و بار و محملی از دست
 و نیز دلیر است بر جلد و یارانی و نمن و دولت و سرور
 سعادت و این از قریب استانی و بر این حاجتها و رسیدن
 لایحه و نیز دلیر است بر نعت زدن بر صاحب ضمیر از هر چه
 و وقت اعدا و در هر روز و دلیر است بر قوه و نمن
 و میگوئی چهارمانی و صاحب ضمیر از نمن ترسانی بود
 از نمن و با کار و کریم اگر نمن در هم و در دامن

و اگر چه که عاقبت از نمن این بود اگر چه و نعت ۱۵
 در نمن که در کتبه عاقبت طعنه دارد و دلیر است بر
 پایانی و سرور و نمن از غفلت و کثرتی و زیاده و حیوان
 بزرگ و در سر دهم و دلیر است بر غیر و فقر و نمن بی هم
 و نمن و دلیر است بر فائز نمن از فقر و نمن که از فقر
 با ما و سرور بزرگ از نمن نمن مال از نمن و نیز دلیر است
 بر حکمت و فقر و فائز نمن فقر مستقیم و دلیر بود بر
 میگوئی احوال نمن و دلیر بود بر نمن غایب و نمن
 مبارک و در چهار دهم و دلیر است بر آنکه مطلوب و
 مستعد و بر نمن نمن اگر صاحب نمن و نمن
 و نمن رکت که نمن نمن بر نمن نمن صاحب نمن نمن
 و نیز دلیر بود بر صاحب نمن نمن و نمن نمن نمن
 و دلیر بود بر نمن نمن کار؟ الا نمن و نمن و
 با نمن دهم و دلیر است بر آنکه صاحب ضمیر نمن نمن مال

۳۶ و مردم نیز دانا بکار و در کار خوب است و میسم بود و مردم و
گوانی کردن در هر ضرر و دلهای غفلت و کنیزان و تویر
از چوبه بهار و در حرم و دلهای رباب مال و در دست جها
ضمیر و فام رسه نی ایضا ضمیر از آنست و فامه کسر
یک روزه بکله میس و خوردن یک کوزه زنی بخورد و بکشد
و خفته و غم به و نیز دلهای جمع شده نی و در حرم
دیده و در کسبه گاه و درم و دینار و هر چه از چوبه بهار بود و
برستع مال و داخل مال بود و در راه نی و در هیچ مانگی و
هم باز مانع کند و در دهم و دلهای ربابه نی و سفر و
اگر صاحب ضمیر و کت که در سفر بخورد و اگر هست بود
می نی خواهرانی و برادرانی و خصوصت نی و غوث نی
و اگر سوال در بخورد بود و در دهم و دلهای رسه نی و فامه
در قدر برادرانی و اقوام و طلب علم و عادت کردن و اگر
در طاعت شکر بخش بود میان غوث نی و حضرت بود و سفر

[illegible]

۴۴ و نیز دلید بود و صحنه در بنایه و نیز دلیدت بر
از قید در واکر و فساد و پراکنی و در حیران و دلیدت
بر عاقبت و عاقبت نه فراموش و در معیشت که زبانی و دلید
میراث قریب باطن و در چشم و دلیدت در رخ و در
صاحب خفیه از معنوی و دلیدت و صاحب ضمیر از در
در حقیقت از رخ و در رخ به رخ شانه لعل واکر
کوید زجست در کوی و دلیدت بر نه ضمیر هر چه
زنده و دلیدت بر نه فرزندانی و وقت واکر نایه
ضمیر بر سر و مرکب فرزند بواهم معلوم بود و دلیدت
و زبانی جوانی که کار کفنه و کس عجز از قید فرزند و جوی بود
بدار نه ت و قدر و قریب بود و از نه نامش نالد و سر از
از خمر نه بود و زبانی را که بود و در تر کرد و در نه و ب
همای نه که در دشت مایه و در چشم و دلیدت بر نه بود
دست و مکر و دلف رسد و غم و کینه زخم مکر و در نه

اینها

۴۵ از چه رنج و غمت که در نه میر در حقیقت به و دید
بود و رنج و ریزه بود و ترس و خوف از مرگ و تلف
سرای نصیر و به و دلیدت از غم و اندوه از قید چهارستانی
در رخ از غم و خوف بود و در غم بود و در غم و از غم
صاحب ضمیر و دلیدت و در غم و دلیدت بر نه نامش غم و سم
و هر که نه و در غم و قوت بود و صاحب ضمیر از غم
لعل و صاحب دلیدت که مکر بود و از دست این باز
بر سر واکر سوال از زنده به زبانی به یا سرک یکی
بانه و اراکی غمته بود و دلیدت بر نه و زبانی و لواط
و حیف و خسارت به و لغات و بر بود واکر نامش زبانی غمته بود
و بیکدیگر بود و غیر بود و در غم و با نیت صافی زبانی و سرک
و زبانی در غم و لعل واکر مکر و در غم و بر سر و در غم
و چون آب و در غم

۵۴ و دلیر بود بر خوف از سرسختی و در چهارم دلیر بود
 و بطور کمال به مراد و ملاک شوق صاحب ضمیر رسیده و دلیر
 بر دیگر دانسته که شاکر است و سبب شاکر است و دلیر
 بر دیگر غایب و غلبه خوفی در حق صاحب ضمیر ندارد رک زند
 و سبب و طلب غمزه نماید در حق صاحب ضمیر نشود و غمزه زبانی
 و در نهم عالی از کمال است و در نهم دلیر است بر کمال
 کاره و عاقبت و دلیر بود بر ترس بر سر کاره و عاقبت
 و دلیر بود بر ترس و خوف و ضایع و عاقبت و زدن کاره
 و هر وقت از کمال در سر کاره در دو و سه و ۱۲ این
 که جمیع اینها را برین دلالت کند و دلیر است بر صاحب
 رستگار و خوشتر و فارس اندام و عاقبت و دلیر بود
 تا زمانه زدن و کشتن چهارمانی و در دزد و چغانی و عاقبت
 و آنکه بدین معنی **فصل نهم** از کمال است که صاحب ضمیر
 بداند که صاحب ضمیر است ثابت و همه از غنا صریح و صریح دارد

در کمال

۵۵ و یک غمزه دهد بر کمال و غمزه است و دلیر است بسیار بود
 احوال و در احوال دلیر است بر سر کاره صاحب ضمیر در میان
 چند لایه و فرود آمدن و کاره و مانده کس نامرید و عاقبت
 بود و کاره از آن سر دانی و دلیر بود بر صاحب ضمیر از جهت
 باغیا با آب روان بر دانه و دلیر است صاحب ضمیر از جهت
 و عاقبت و عاقبت بر دانه و دلیر بود بر صاحب ضمیر
 و نایب و دینی در سر کمال و عاقبت صاحب ضمیر از جهت
 و در نهم دلیر است بر کمال و عاقبت و عاقبت و در نهم
 غایب و افع نکیه و کاره و عاقبت بر دانه و دلیر است
 بر رسته نایب و در رقی تمام و عاقبت از نهم و در نهم
 و در نهم نایب و در دانه و عاقبت و در نهم و در نهم
 با صاحب ضمیر و عاقبت بر دانه و عاقبت و در نهم و در نهم
 بر نهم و نایب و در نهم و عاقبت و در نهم و در نهم
 و در نهم و دلیر است بر کمال احوال بر دانه و عاقبت

[illegible]

گزیده نهانی در زین و چهارت و دلیریت و دلیران
 میگردانند و کس و کار است و فضا و در چشم
 و دلیریت بر سرین خبره و در زنگاه و دلیر بر سر
 مستوفه و ناز و کوی و صه و در زنگاه و دلیریت و در
 ملت ملک و در غفر و صهر و زین و دلیریت و صاحب
 ضمیمه سخن و در سخن گوید و غیره و کس و سرین و خوب و
 سه و دلیر و خند و دلیر بر سرین و احوال و در زنگاه و
 زنی و در سر و دلیریت بر سرین و در زنگاه
 و در زنگاه و در غفر و زنگاه و صاحب و در دلیریت
 غفر و در کوی و درین و در چشم و دلیریت و در زنگاه
 و در صحت و در زنگاه و در زنگاه و در زنگاه و در زنگاه
 و غفر و در زنگاه و در زنگاه و در زنگاه و در زنگاه
 آن غفر و در زنگاه و در زنگاه و در زنگاه و در زنگاه
 با غفر و در زنگاه و در زنگاه و در زنگاه و در زنگاه

۱۸۱ برینگی و غیره و غلبه و عاقبت پدر و مادر و عاقبت حال
 صاحب ضمیر معتمد بود و ملک الهی بود و معتمد در مقام
 صاحب ضمیر عشر و طرب و حدودی و نیز دلدلست بر سر کار
 ان کاره و رزق از غنای زمان یا از نسب است
 و فائده از زمینها و از راههای سخن خاندن و باغ و نهانی
 و باغ از ظفر و مردم در امتداد و در حکم و دلدلست بر سر کار
 فرزندان و مراد می از مراد و ستانی و لدنی غیر مراد
 و در است بودن ان و نیز دلدلست بر سر کار
 جمیع صاحب ضمیر به و نیز دلدلست بر سر کار و ای
 فرزندان و اگر نفع کنه ضرر نماند و اگر کفاح و نفع غیره
 غیر نفع و دلدلست بر سر کار علم لغز زمان و ادب کردن
 است و دلدلست بر سر کار و لدنی غیره و غرض و رسم
 و دلدلست بر سر کار صاحب ضمیر از غنای غنیمت کهنه صاحب
 حسن و دل و رفیع است و دارد و معتمد از غنای

دلدلست

۱۸۹ و دلدلست بر سر کار ان صفت به و لدنی نماند و نفع
 برده باز یافته و عاقبت صاحب ضمیر ملک به و ای
 باغیان ملک به و رنجی طارانی خوف بر سر کار
 رنج زانی به و در و رنج نماند از عاقبت غنای و دلدلست
 زبانی غنیمت و نیز به و در و غنیمت و دلدلست بر سر کار
 مراد بود و دلدلست بر سر کار از ان بود زانی و مراد و اگر مراد
 از مراد بود و غنیمت مراد بود و عاقبت مراد و دلدلست بر سر کار
 و اگر مراد از مراد به زانی از خوف ان صاحب ضمیر است
 و نیز دلدلست بر سر کار ملک و زبانی ملک و معتمد
 و مراد و مراد و اگر نفع کنه ضرر نماند و اگر کفاح و نفع غیره
 و فائده غنیمت و ملک و در و از او به و در و غنیمت و دلدلست
 بر سر کار مالی غنیمت و مراد و ای و دلدلست بر سر کار
 و زود و مراد و نیز دلدلست بر سر کار خوف ان کرد
 و اگر نفع کنه مراد و دلدلست بر سر کار و نیز دلدلست بر سر کار

به زینر و لیلست بر هر یک به خیمه که اندک اندک در عمارت
 کارگاه و مفر است که آب است از آب های در مفر و نهال
 انگار و در لیلستان و در مفر است و در جسم و لیلستان
 بر سر غنچه و غیره با کلاه و در مفر است و در مفر است
 در مفر است و در مفر است و در مفر است و در مفر است
 روز صاحب ضمیر ضریح طعم با خود ده به و در لیلستان
 حاکم در مفر است و در مفر است و در مفر است و در مفر است
 فرزندان و در مفر است و در مفر است و در مفر است
 و در لیلستان بر جمیع غاب و در مفر است و در مفر است
 به در مفر است و در مفر است و در مفر است و در مفر است
 خنده و در مفر است و در مفر است و در مفر است
 بر مفر است و در مفر است و در مفر است و در مفر است
 و در مفر است و در مفر است و در مفر است و در مفر است
 است بر مفر است و در مفر است و در مفر است و در مفر است

این مفر است

زنی و سر یک اردو صاحب ضمیر ضریح به و در مفر است
 در مفر است و در مفر است و در مفر است و در مفر است
 طاهر و زینر و در مفر است و در مفر است و در مفر است
 تمام شود و در مفر است و در مفر است و در مفر است
 سر یک جدایه و در مفر است و در مفر است و در مفر است
 از لیلستان و در مفر است و در مفر است و در مفر است
 مفر است و در مفر است و در مفر است و در مفر است
 و در مفر است و در مفر است و در مفر است و در مفر است
 ضمیر ضریح و در مفر است و در مفر است و در مفر است
 به در مفر است و در مفر است و در مفر است و در مفر است
 و در مفر است و در مفر است و در مفر است و در مفر است
 و در مفر است و در مفر است و در مفر است و در مفر است
 و در مفر است و در مفر است و در مفر است و در مفر است

۱۰۲۴ خطه وادلی کاره ویرانی نه نی ویرماندن و همدگر
از دست ملنگرسان رسیده و مالدون حمله و دلهایت بر
خواب نه سکنا و نوکس مردم دهم دهم خندان مهرزه کار
کردن و با فرستگش زورهای بدن قصه حجام درین
حلیف اگر حلیف از حلیف بیانی سپردن لیر
دلیور بد رسنه زنی قالا و سفره و کھا چا و با حلیف
دست کھس و نژدن در رسنه ناک غلب و افغ و صحت
ماحس و نجهد سپردن لیر زنی و دلهایت زنی دزد برده
دلیور خبر کا و دلهایت و دلیور لیر معاملا و دلیور لیر
با برادرانی و خواهرانی و دلیور لیر زنی و دلیور
و در افکار و انج حلیف و دلیور و دلیور و دلیور
اخر لاف و عیلا و دلیور و دلیور و دلیور و دلیور
فرزند لور و دلیور و دلیور و دلیور و دلیور و دلیور
لیر و دلیور و دلیور و دلیور و دلیور و دلیور

سفر

11. 11.

ملفوظات

۱۰۲۵ دلیریه ن حراط و یا حنی برادر در حستان و منع ضداد
و سرکت و در بریه ن غاب و مینوی و دین ن برادرانی و خن
دلیریه ن معاده و در بریه ن خیرا و هم بها و در بریه ن خیرا
و هم بها و در بریه ن نیکور و زنده آلی و در بریه ن نیکور
و جمعیت زنده آلی و حستان و طهرت ن خیرا و در بریه ن سرکت
و در اول و اف و اگر حیات از حقیقت خارج سر ن لیر
نیش نیش و در بریه ن غاب و ضمیمه ن سرکت و در
سیان برادرانی و خن و ای و حقیقت ضمیمه ن نو و خواها
و در لک و در دلیریه ن خیرا و حری و و تا اف و در بریه ن
از حقیقت سر ن لیر و در بریه ن سرکت و در بریه ن
سیان برادرانی و حری و حری و حری و حری و حری و حری
و خیرا و سیان حری و حری و حری و حری و حری و حری
و حری و حری و حری و حری و حری و حری و حری و حری
لیر نیش نیش و در بریه ن غاب و ضمیمه ن سرکت و در

六六

二

دلیلی بر سرنا مراد کار از اول تا آخر
و افعی بر او تر بود و اگر عماره از قلع و عقیقه سر در آید
نخستین بنده و دلیلی بر سر کس کار و امان
غیر و دیر و بی خبر و دیر و بی خبر و سر در آید
مای غایب و سر آید و دیر و بی خبر و سر در آید
و نا امن راهها و خواجه مقام و دیر و بی خبر و سر در آید
و هر چه لایمه دارد و در اول آید و دیر و بی خبر و سر در آید
ایر و دانی زندانی و دیر و بی خبر و سر در آید
و اگر عماره از کس و دیر و بی خبر و سر در آید
دلیلی بر سر عماره و دیر و بی خبر و سر در آید
و زیاده کردن و دیر و بی خبر و سر در آید
خطی بودن و دیر و بی خبر و سر در آید
نا امن و دیر و بی خبر و سر در آید
کلیت و دیر و بی خبر و سر در آید

بنده

بنده

کار

که دلیلی بر سر بکته و دیر و بی خبر و سر در آید
ماضی اگر ماضی از کس و دیر و بی خبر و سر در آید
دلیلی بر سر نه بدنی و دیر و بی خبر و سر در آید
و دیر و بی خبر و دیر و بی خبر و سر در آید
رغور و زندانی و دیر و بی خبر و سر در آید
ایها را خوش و دیر و بی خبر و سر در آید
لغوه ای و دیر و بی خبر و سر در آید
بر کس و دیر و بی خبر و سر در آید
و دیر و بی خبر و دیر و بی خبر و سر در آید
و دیر و بی خبر و دیر و بی خبر و سر در آید
و دیر و بی خبر و دیر و بی خبر و سر در آید
و دیر و بی خبر و دیر و بی خبر و سر در آید
و دیر و بی خبر و دیر و بی خبر و سر در آید
و دیر و بی خبر و دیر و بی خبر و سر در آید

بنده

بنده

په سست

د رنجور ازار کسه دهم پلک بود و اگر عصبه الله امر الله محمد
عصبه الله سر دى هر چه په شخه دليد بود و عصبه الله باري
د فخر و اوردت رسته بانه باز رسته و دليد و باري رنجور و در
د فخر و عصبه الله باري و مقام اول از روست و رسته الله محبت
عصبه الله کفاح تمام بود لایه بایه بود و عصبه الله و در اورد و
غالب بود در رسته رسته و عصبه الله باري و عصبه الله
مرد و هر فانه و اگر ارضه الله باري و عصبه الله سر دى
شخه په شخه دليد بود و رسته الله باري و عصبه الله
دليد الله باري و عصبه الله باري و عصبه الله باري
و عصبه الله باري و عصبه الله باري و عصبه الله باري
د صبح و عصبه الله باري و عصبه الله باري و عصبه الله باري
ساح بود و عصبه الله باري و عصبه الله باري و عصبه الله باري
په رسته و عصبه الله باري و عصبه الله باري و عصبه الله باري
الله باري و عصبه الله باري و عصبه الله باري و عصبه الله باري

ع

په شخه

په شخه

نقشه

په سست

از فخر و عصبه الله باري سر دى هر چه په شخه دليد بود
په شخه دليد بود و عصبه الله باري و عصبه الله باري
عصبه الله باري و عصبه الله باري و عصبه الله باري
رسته الله باري و عصبه الله باري و عصبه الله باري
لایه بایه بود و عصبه الله باري و عصبه الله باري
بود و عصبه الله باري و عصبه الله باري و عصبه الله باري
عصبه الله باري و عصبه الله باري و عصبه الله باري
د رسته و عصبه الله باري و عصبه الله باري و عصبه الله باري
عصبه الله باري و عصبه الله باري و عصبه الله باري
از طریق و عصبه الله باري و عصبه الله باري و عصبه الله باري
بایه بود و عصبه الله باري و عصبه الله باري و عصبه الله باري
د طبع و عصبه الله باري و عصبه الله باري و عصبه الله باري
د رسته و عصبه الله باري و عصبه الله باري و عصبه الله باري

ع

په شخه

عصبه الله باري

په شخه

په شخه

و تبارت مینه برد و چهار بر سه و اگر طریق از من در
 سرون از سرش بنه برید خسته و با نهم و سکه که
 غیرا نماز کفاح بکشد دعا قی ان زمان بنه و اندک
 از روزمان بر سه و غیره و روزه سوزد و در لید بر قدری
 جابه نو و طه ق زن و مفر و در طه قی مغس از نه لای
 سلام شود و از ان غیر منینه و رنج روزا که دهم و محمد
 در غنیز شود و غایب بر سه و تمام و باغ و اب روان
 و اگر طریق از سکه و در طه قی سرون بر بنه و سرون
 و بهر هر چهار و در غنیز بود و بنه نسبت و صاحت سارا
 و عایب نمرد و جمعیت بر غیره در زو فاک نهان کرده
 و جمعیت از غیره در غیره بر سه و صحت هم در صحت
 بر آنهم هرگاه کسی ارعانه رخ غلیظ غلقان را سینه انم
 و از رید سرون را و روح کافیه است و لیکن بقراعه و شرف
 آنکه آن صبران نماز شود و اجماع ششتر رخه نزع است

بنه

بنه

در صند و اوائی

نک

آنکه آنکه افراد را بیلد و در لیده طرح اینها بر صغیر
 به ما در کف اینها نه بود و بهر سه در کلام خانه قرار
 و هم آنکه فرد را بیلد و در نه طرح که آنکه بر سه
 در کلام خانه مظهر شود و ضمیر اینها بود و در کف او نظر
 ضمیر اینها بود سیم آنکه ضمیر در خانه سیزدهم و چهاردهم
 و نوزدهم و بیازدهم فرد را اجمع که در خانه صفت که
 اینها که سه ضمیر اینها بود چهارم آنکه افراد در هر سال
 و نوزدهم و طرح که آنکه بنه سنانها صفت که اینها
 فرد در ضمیر اینها بود و در کف در ران خانه بود و سیم
 آنکه کف در خانه است و در خانه امر و کف در ضمیر
 بود و آنکه هر کف در اندیشه ضمیر از در بود و سیم
 در چهارم و سیم در چهارم و سیم در نوزدهم آنکه
 تا آنکه کف اول را اینها بر ضرب که و سیم یا سیم
 که و از کف سرون در ضمیر اینها بود و در خانه در کف

فصلت که این سه ضمیر بود و اگر چهارم در دست
 بهی هم باشد که و اگر سخن در ضمیر کوم طریقی باشد
 گفت که فصل دوم اگر در دست و شمالی از
 باشد و در دست در دست در دست در دست
 سوال از هر یک از این و اندک در دست و چهارم در
 دست در دست در دست و اگر از هر یک از
 و در دست و در دست و در دست در دست
 بهی و اگر در دست است و اگر در دست و در دست
 بود و اگر در دست و در دست و در دست
 بود تمام عمل بود و اگر در دست و در دست
 در دست و در دست و در دست و در دست
 بهی و در دست است یا بهی و در دست و در دست
 و در دست و در دست و در دست و در دست
 راه ترسانی بود و اگر در دست و در دست

و

اگر بهی و در دست و در دست و در دست
 بود و اگر بهی و در دست و در دست و در دست
 و در دست و در دست و در دست و در دست
 و اگر در دست و در دست و در دست و در دست
 خوف بهی و اندک بود و اگر در دست و در دست
 ان بهی و در دست و در دست و در دست
 فصل دوم در دست و در دست و در دست و در دست
 در دست و در دست و در دست و در دست
 بود و در دست و در دست و در دست و در دست
 و در دست و در دست و در دست و در دست
 بهی و در دست و در دست و در دست و در دست
 تمام گنی و در دست و در دست و در دست و در دست
 در دست و در دست و در دست و در دست

صد بعد از آنست و کلام طوف منور است اگر کسی به کلمه
 سوره طه بخواند و اگر بگوید که سوره طه هر دو کلامی است
 که سوره را حفظ کند و اگر بگوید که سوره طه هر دو کلامی
 اگر این دو کلامی در خانه اندازد که سوره طه
 و اگر این کلام را در اول ماه بخواند که سوره طه هر دو کلامی
 پس این کلام در سوره طه را حفظ و غریبه را نیست
 بود و اگر در آخر ماه این کلام را بخواند که سوره طه هر دو کلامی
 و غریبه را نیست روزی که در آخر ماه این کلام را بخواند که
 غریبه را حفظ بود و اگر در آخر ماه این کلام را بخواند که
 که ضعیف را که سوره طه هر دو کلامی است و اگر این کلام را بخواند
 این کلام به کلمه سوره طه و اگر سوره طه را بخواند که
 چون کند و چون بود خوش کند و باید کند و ناخوش
 به نیت سوره طه فانه اول را با چهار ضرب کند و اگر کند
 که سوره طه را بخواند و اگر سوره طه را بخواند که

[illegible]

R9

R1

که این آن در ذکر مغایرت است و ملک معجم و غیره
 ۱۰ مذنب است به معنای و فرزند دکه و غیره در هر دو
 ۱۱ مذنب است به معنای کنیز و همکار و غم و ملک و غیره در هر دو
 ۱۲ مذنب است به معنای مطرب و ازواج و سرک و غم و
 ۱۳ مذنب است به معنای مخوف و مرگ و ملک و غیره
 ۱۴ مذنب است به معنای غم و سرک و غم و ملک و غیره
 ۱۵ مذنب است به معنای ملک و غم و سرک و غم و ملک و غیره
 ۱۶ مذنب است به معنای ملک و غم و سرک و غم و ملک و غیره
 ۱۷ مذنب است به معنای ملک و غم و سرک و غم و ملک و غیره
 ۱۸ مذنب است به معنای ملک و غم و سرک و غم و ملک و غیره
 ۱۹ مذنب است به معنای ملک و غم و سرک و غم و ملک و غیره
 ۲۰ مذنب است به معنای ملک و غم و سرک و غم و ملک و غیره

برهان گفته و اقران به معنای و در امور و چهار خانه را
 ۱۰ مذنب است به معنای و غم و سرک و غم و ملک و غیره
 ۱۱ مذنب است به معنای و غم و سرک و غم و ملک و غیره
 ۱۲ مذنب است به معنای و غم و سرک و غم و ملک و غیره
 ۱۳ مذنب است به معنای و غم و سرک و غم و ملک و غیره
 ۱۴ مذنب است به معنای و غم و سرک و غم و ملک و غیره
 ۱۵ مذنب است به معنای و غم و سرک و غم و ملک و غیره
 ۱۶ مذنب است به معنای و غم و سرک و غم و ملک و غیره
 ۱۷ مذنب است به معنای و غم و سرک و غم و ملک و غیره
 ۱۸ مذنب است به معنای و غم و سرک و غم و ملک و غیره
 ۱۹ مذنب است به معنای و غم و سرک و غم و ملک و غیره
 ۲۰ مذنب است به معنای و غم و سرک و غم و ملک و غیره

مقبره حضرت امیر کبیر از این جهت و دیگری طایفه مقبره خود است
 و مقبره او مطرب خوانده چنانچه فرج طایفه حمزه به و حمزه
 مطرب فرج و مقبره حضرت طایفه انصاری است و عصبه انصاری
 مطرب مقبره بر اعم مایه فائده این مقبره در
 حکام است که هر یک در دایره ارفغانه آن مقبره از این نسل است
 بسیار و یاد دهنده است اگر در فائده این مقبره است
 او تا در این دهر و نیز در این دهر و نیز در این دهر و حکم برین است
 ارفغانه آن مقبره است که اگر چنانچه کثیر در اول آن
 چون ارفغانه بسیار در دهر است و دلت که برین است
 عزت و حرمت و برین است و طایفه که از اینجهت به صاحب
 ارفغانه فرج است ضرب کیم قصه انصاری است
 کثیر است و در این دهر و نیز در این دهر و نیز در این دهر
 چون ارفغانه بسیار در دهر است و دلت که برین است
 است و کثیر در این دهر و نیز در این دهر و نیز در این دهر

حاشیه ششم است و طلب همیشه ممکنه از آنچه در جوانی با صاحب خانه
 ضرب نموده خفته و خارج کردن آن و امید نصرت الهی از
 بر آنکه نگذاریم و باقی را از آن فایز کن و انچه حکم
 شد و طلب بود که آنکه مطرب بگذرد و مطرب
 آنی بگذرد اول امده است و در میان او است ظاهر و وطن
 است که سخن از کفایت نمانده کانه در آن بهر امده است
 یا صاحب خانه از استیسی هر کس ضرب کرده و متوجه مطرب
 در آن بگذرد و در میان بانه اگر هم هست و ختم نموده
 از خانه خود او در خانه تبار است امده است و دلدار
 است و دلدار است مطرب بود و اگر عکس بود عکس
 و در هر دو در هر مطرب بگذرد مطرب را با صاحب خانه
 و مطرب در در امده و نظر نموده اگر در نظر نموده بود
 و در هر دو در هر مطرب بگذرد مطرب را با صاحب خانه
 بود و دلدار بود و در هر مطرب بگذرد مطرب را با صاحب خانه

و اگر مستحب بر دار فایس له سکود و بعد در عقب جسد
 و حسن در عقب جسد و اگر ثابت بود بر یک حال
 باشد بعد وقت جسد بود و حسن و عکس بود و اگر
 مستحب در وسط و باطن باشد در دفعه مستحب
 مستحب است آنی که از این مستحب ضرب کشته و متولد
 مستحب کشته و در هانی طریقی حکم کشته لا در این صورت اگر
 و اگر بر کشته کشته است اما و اگر در این صورت حسن
 خانه و در این افراد و از دواج به کار و در عقبه جسد
 انواع و قبضه الم از متولد نه آنی که در عقبه جسد و در
 عقبه در این است و حکم فرعی بر عقبه کشته اگر که بتوان
 عقبه و وقایع است نه مستحب است و در حقیقی هر دو صرا
 و از هر فرد از مستحب بنویسند حکم حقیقی و در حقیقی
 در حکم بر نوبت به از این کشته و در عقبه از این
 از مستحب بود و از این حالت که از یک وجه و خارج

و در حق فارغ بود و هرگز میباید میبود و میباید میبود
و بعد سخن میبود و سخن میبود اس صله را اینست ما فرمود کرد
و گفتات و حق اس علم را ملاحظه کن که فانیست
و اگر بعد از او از او حق و وطنها را باطنی و زوایا را
ما نام نه است الهیه فی الدرس
به الله حق احمد اس حق
حق صله الله و حق
فی بزم یکجمله فی چهارم شهر ربیع الاول سنه ۱۱۳۱
سنه ۱۱۳۱ شهر ربیع الاول سنه ۱۱۳۱



11 22 3
25 1 1



